

Tuần Báo Vô Vi

3 tháng 5 năm 2026

Số 810

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Minh tâm là hiểu những chuyện gì ?
- 2) Người tu Vô Vi cần vận động bầu cử hay không ?
- 3) Muốn là dân tánh có phải không ?
- 4) Mầm mống của sự thương yêu từ đâu đến ?
- 5) Luật đời và luật Trời có xa cách không ?
- 6) Luồng điển trung tim bộ đầu giao cảm bằng cách nào ?
- 7) Tại sao muốn tâm linh tiến hóa thì phải tự vượt qua khổ luyện thì mới tiến tới thanh tịnh được ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 05/12/98 8:35 AM Hỏi : <i>Minh tâm là hiểu những chuyện gì ?</i> Đáp : Thưa minh tâm là hiểu được sự sai lầm của chính mình. Kệ : <i>Tự tu tự sửa là điều cần tiến Cởi mở thâm sâu giải nổi phiền Trí tuệ phân minh không tạo động Tâm linh phát triển tự mình yên.</i>	2) Montréal, 06/12/98 5:19 AM Hỏi : <i>Người tu Vô Vi cần vận động bầu cử hay không ?</i> Đáp : Thưa người tu Vô Vi cần thực hành pháp môn đứng đắn tự tạo hạnh đức dâng Trời Phật, hữu xạ tự nhiên hương, xuất ngôn quân bình âm thanh truyền cảm, mọi người kính mến và cảm thức sự bình đẳng, tự động bầu trong tự nhiên và hồn nhiên đúng theo nhân lành và quả tốt, địa vị và ngôi vị rõ rệt. Kệ : <i>Hồn nhiên tự động hình thành quý Mến cảm thương yêu cũng tại vì Đạt đạo hình thành tâm phục vụ Bền lâu vững chắc tự duy trì.</i>
3) Montréal, 07/12/98 Hỏi : <i>Muốn là dâm tánh có phải không ?</i> Đáp : Thưa muốn là xuất phát từ dâm tánh mà ra. Cho nên người đời còn tham dục là còn dâm tánh, tự phá hoại cơ tạng của chính mình, lúc nào cũng động, khó trở về tịnh giới mà tu. Kệ : <i>Tâm khờ loạn động tạo thành ngu Bớt thanh tạo trước tạo thêm mù Tâm linh khó tiến không hành dứt Tạo khổ bất an lại thiếu tu.</i>	4) Montréal, 08/12/98 8:32 AM Hỏi : <i>Mầm mống của sự thương yêu từ đâu đến ?</i> Đáp : Thưa mầm mống của sự thương yêu do mỗi người thực hiện tình thương và đạo đức thực hiện hình thành. Kệ : <i>Cấu trúc siêu nhiên từ thực hành Thành tâm tu luyện tiến càng nhanh Hình thành sống động duyên Trời Phật Trí sáng tâm minh tự thực hành.</i>
5) Montréal, 09/12/98 6:14 AM Hỏi : <i>Luật đời và luật Trời có xa cách không ?</i> Đáp : Thưa luật đời và luật Trời gắn liền với nhau trong trật tự cùng chung ban chiếu của Trời Đất. Kệ : <i>Luân lưu phát triển trí tâm thân Tâm lý chọn hành tự xét phân Nghị lực phơi bày trong khổ cảnh Trì tâm nhịn nhục xét nghĩa ân.</i>	6) Montréal, 10/12/98 3:45 AM Hỏi : <i>Luồng điển trung tim bộ đầu giao cảm bằng cách nào ?</i> Đáp : Thưa luồng điển trung tim bộ đầu giao cảm với Bề Trên sau khi nhập định. Kệ : <i>Thực hành giao cảm tự làm tỉnh Thức giác minh tâm rõ tiến trình Ổn định phần hồn quy một mối Càng tu thanh tịnh rõ chính mình.</i>
7) Montréal, 11/12/98 5:41 AM Hỏi : <i>Tại sao muốn tâm linh tiến hóa thì phải tự vượt qua khổ luyện thì mới tiến tới thanh tịnh được ?</i> Đáp : Thưa qua cơn khổ luyện từ đời lẫn đạo thì mới chịu thật sự nhịn nhục thực hành đến đích. Kệ : <i>Sửa mình là chánh lại càng mình Trí tuệ phân minh rõ hành trình Đời đạo song hành tâm dứt khoát Thành tâm tu luyện tự mình mình.</i>	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 37

*Tâm tùy ý thức chơn tâm tiến
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Trí ý không ngừng trong phát triển
Tâm hành chơn pháp tự mình yên*

...

Dưới thế gian này trước kia đâu có đèn điện, có mặt trời mặt trăng. Có mặt trời, mặt trăng, cái óc con người mới nghiên cứu ra một nhà máy điện, phát điện. Bây giờ chúng ta có điện đầy đủ, mà trước hết thì do đâu? Do đá chọi đá, phát ra lửa mà thôi, rồi từ đó mới nghiên cứu ra điện. Chớ kỳ thật là trong tự nhiên và hồn nhiên đã có ánh sáng. Ngày hôm nay chúng ta có sự hiện diện tại thế gian này, chúng ta đã có ánh sáng trong nội tâm. Thiếu thanh tịnh không thấy thôi. Nếu chúng ta thanh tịnh, chúng ta thấy rõ rệt. Khi thấy được chúng ta mạnh khỏe lắm, chúng ta biết được đường đi chúng ta là vô cùng không bị giới hạn. Làm sao có được sự thanh nhẹ đó? Chỉ hành pháp dừng lằm, khứ trước lưu thanh, hòa hợp các giới, tạo thành ánh sáng tốt đẹp. Sống lúc nào cũng an yên và vui tươi, nhìn tranh trời mà tác thơ trong một cách vui sống. Chỉ có điển mới là vô cùng, điển mới tiến giải tất cả mọi sự trong nội tâm, điển mới là trường tồn. Vật thể chỉ giới hạn

trong một lúc nào thôi rồi cũng phải tan rã, mà phần điển sẽ hội tụ tùy khả năng, trình độ tu học của nó, phát triển đến đâu nó sẽ hội nhập vô đèn đó.

Ánh sáng, nhiều từng lớp ánh sáng, vô cùng như vậy mà tiến lên. Đạo vốn không, là ánh sáng mà thôi. Xác của chúng ta cũng vốn không, mà hai luồng điển âm dương của chúng ta hội tụ được, rồi bùng ra ánh sáng. Ánh sáng thì chỉ hòa hợp với ánh sáng mà tiến hóa thôi, không còn chia rẽ, không còn hận thù. Mới thấy rõ cái giá trị chung sống hòa bình là phải hiểu lấy chính mình, mới có cơ hội chung sống hòa bình. Nếu mà không hiểu lấy chính mình, làm sao có cuộc sống hòa bình. Càn Khôn Vũ Trụ Quang đang quang chiếu cho mọi người, mọi người cộng hưởng Vũ Trụ Quang, nhưng mà quên đi Vũ Trụ Quang, tưởng ta là hay, ta là giỏi, ta là hơn hết, ta là trường cửu, ta không bao giờ chết, ta là một võ sĩ mạnh lắm mà, nhưng mà rốt cuộc rồi cũng phải bị can-xe (*Cancer: bệnh ung thư*).

Con người tới già, tới lớn tuổi là phải bị can-xe, đồn cục đó một ngày nào nó phát triển, nó nằm đó chưa tới lúc. Cái gì cũng bỏ miệng, rồi lần lần đồn cục mà không có phương cách giải. Còn Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì ngày nào ăn bấy nhiêu, thì tới phải giải bấy nhiêu. Có đường hướng khứ trực lưu thanh để giải ra, thì độc tố đâu có tích trữ mà đồn cục, rồi sanh ra bệnh này bệnh nọ, bệnh nan y. Nếu hành đúng thì không có, hành không đúng thì tới tuổi đó cũng phải chịu như vậy mà thôi.

Tham ăn, người người đều tham ăn. Tham sung sướng, dâm tánh bành trướng phá hoại cơ tạng mà tưởng là ta làm điều lành, biết sửa mình, biết hướng về thanh tịnh để thấy rõ chính mình kêu bằng “*minh tâm kiến tánh*” mới sửa tiến

được. Cái câu “*minh tâm kiến tánh*” có từ lâu rồi, nhưng mà mấy ai được minh tâm kiến tánh? Không chịu sửa làm sao biết minh tâm kiến tánh! Ở trong nhà chúng ta, chúng ta biết nấu ăn, lò điện hư chúng ta biết sửa, thì chúng ta hiểu rõ hơn. Còn không biết nấu ăn, không biết sửa, ngồi đó nói lý sai người ta, thì rốt cuộc mình không biết cái gì hết đó! Bằng lòng làm, bằng lòng phục vụ thì mình mới hiểu được, còn không bằng lòng làm, không bằng lòng phục vụ, không bao giờ hiểu được cái gì hết! Mỗi mỗi nó đều có nguyên lý của cuộc sống, mỗi mỗi đều có nguyên lý sanh trưởng của chính nó.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 17 tháng 11 năm 1972

Điển thông khai triển hườn chơn tánh
Bất động Vô Vi tự tiến hành
Khổ não bất tồn trí phát quang
Minh tâm kiến tánh mọi sự thành

Tu thời phải tự thực hành
Khai thông chơn điển phân ranh rõ ràng
Bầu trời thế giới hai đàng
Trước thanh đời đạo hai màn khác nhau
Bản thân thanh khí nơi đầu
Trước thời nơi rún cơ cầu đấu tranh
Chuyên lo thế sự hạ hành
Khó mà tiến tới cảnh thanh của Trời
Tu thời tự phải luyện đời
Trước thanh minh bạch thoát lời chân ngôn
Hồn khôn thăng tiến trường tồn
Thân hèn giả tạm ngũ ngôn tạm thời
Bên trong tự luyện vượt đời
Bên ngoài cảm ứng chuyển nơi thế tình
Đi đi lại lại một mình
Căn nào quả nấy thế tình đa đoan
Ước mong sớm được quy hoàn
Bồng lai tiên cảnh nơi an muôn đời
Tu hành liên tục chớ rời
Hành thông các nẻo hợp lời nhủ khuyên
Hồn ta thăng tiến triền miên
Tận nơi Phật giới sống yên muôn đời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI HAI MƯƠI MỘT

TU CHÍNH ĐẠO ĐẠI TIÊN GIẢI BÀY DUYÊN CỐ

BỊ QUẢ BÁO ÂM HỒN HIỂU RÕ LÍ DO

...

Thái Sinh: Thưa vâng... Con đã lên đài sen, kính mời ân sư khởi hành.

Tế Phật: Trò ngoan, đã tới nơi, vì chúng ta còn ở trên đài sen cho nên thấy được một tòa Phật Đường, bên trong mọi người đang nghiên cứu học hỏi đạo pháp.

Thái Sinh: Thời mạt thế đã tới, các tông phái quá nhiều, quả là kiểm điểm không hết, song những ai lo việc đạo, đều là tìm con đường giải thoát khổ đau cho chúng sinh bằng tâm từ bi vô lượng.

Tế Phật: Cửa đạo lớn vào thời mạt pháp đã mở rộng để cứu độ, dẫn dắt các đệ tử có duyên. Nếu như sinh nhầm thời này mà còn chưa tìm tới cửa đạo tức là kiếp này có cũng như không.

Thái Sinh: Thưa rất đúng, gian niệm Phật đường này giống như niệm Phật đường công cộng bên trong có khoảng hai ba chục người đang ngồi trụ điển, lắng nghe minh sư thuyết pháp. Nơi tám bảng treo trên tường thấy viết những dòng chữ :

*Tín vi đạo nguyên công đức mẫu
Tín năng viễn li sinh tử khổ
Tín năng trưởng dưỡng chư thiện căn
Tín vi bồ đề tác cơ sở.*

Đức tin là mẹ công đức suối nguồn đạo lớn
Đức tin có thể xa rời nỗi khổ tử sinh
Đức tin có thể nuôi lớn muôn mầm thiện
Đức tin là nền tảng xây dựng tâm giác ngộ.

Ha ha, tu đạo đúng là cần phải có lòng tin tuyệt đối.

Tế Phật: Hiện tại chư vị Thần Thánh đã tới tiếp đón, chúng ta mau lẹ chào ra mắt.

Thái Sinh: Thưa vâng.

(Một vị đại tiên rảo bước tới trước tiếp đón Tế Phật và Thái Sinh).

Kính chào đức Đại Tiên.

Hạo Nhiên Đại Tiên: Miễn lễ Thái Sinh, bữa nay may mắn được kết duyên tại đây, tôi cảm thấy vô cùng vinh hạnh. Quý đường đang dốc tâm phổ hóa đạo pháp để cứu độ chúng sinh, thần và người luôn luôn tận dụng tâm huyết, quả đã khiến mọi người vô cùng cảm kích.

Thái Sinh: Đại Tiên quá khen ngợi, chỉ sợ rằng sức không đảm đương nổi, nên ước mong Đại Tiên rời bỏ cuộc sống tiêu dao lạc thú cõi thiên đường, giáng phàm ban đạo hành pháp bốn phương, hẳn là khiến chúng sinh cảm động vô biên.

Hạo Nhiên Đại Tiên: Không dám, không dám, hiện thời cõi trời không được rảnh rang, Tiên Phật khắp nơi rộn rịp giúp đỡ đạo, chẳng phải chỉ một mình tôi đâu mà ngay khắp cả Nam Thiểm Bộ Châu đều như vậy hết.

Thái Sinh: Đại Tiên tuổi còn trẻ mà đã chứng đắc quả vị quá lớn lao, vậy xin chỉ giáo cho kinh nghiệm tu trì mau thành đạt đó của Đại Tiên?

(còn tiếp)

